

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/47/2014
Identifikačné číslo spisu:	4012200057
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4012200057.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: N. N., N. XX, S., proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Nám. slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007-13440/140666-2:530/Bi zo dňa 8. novembra 2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 158/2012 - 64 zo dňa 24. apríla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 158/2012 - 64 zo dňa 24. apríla 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte uznesenia iba „O. s. p.“) zastavil konanie vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 2007-13440/140666-2:530/Bi zo dňa 08.11.2007, keďže žalobca nepredložil plnomocenstvo na zastupovanie v konaní advokátom.

V odôvodnení predmetného uznesenia krajský súd poukázal na konanie o poskytnutí právnej pomoci č. 3N 2852/12, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté tak, že navrhovateľovi nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, keďže nebolo možné vylúčiť zrejmú bezúspešnosť sporu, nakoľko žaloba v konaní vedenom pred Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 1S 158/2012 bola podaná oneskorene. Rozhodnutie Centra právnej pomoci č. 3N 2852/12 zo dňa 26.09.2012 bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 27Sp/31/2012-28 zo dňa 03.04.2013, ktorý rozsudok bol následne potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/36/2013 zo dňa 11.02.2014.

Krajský súd ďalej poukázal, že žalobca ani na opakovanú výzvu plnomocenstvo na zastupovanie v konaní advokátom nepredložil, pričom o následkoch nerešpektovania výzvy bol poučený.

Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia.

Uviedol, že na výzvu krajského súdu reagoval podaním zo dňa 26.03.2014, v ktorom poukázal, že tým, že mu nebol priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc mu bol zamedzený prístup k spravodlivosti, pretože z dôvodu chudoby si nemôže zaplatiť advokáta. Rovnako namietal, že zastavením konania došlo k porušeniu čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.

Podľa § 250a O. s. p. žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že krajský súd uznesením č. k. 1S/158/2012 - 19 zo dňa 30.07.2012 uložil žalobcovi, aby si v lehote 15 dní ustanovil advokáta na zastupovanie v konaní, pričom žalobcu poučil, že pokiaľ v tomto smere zostane nečinný, súd v zmysle § 250d ods. 3 O. s. p. konanie zastaví.

Žalobca podaním zo dňa 15.08.2012 oznámil krajskému súdu, že podal písomnú žiadosť Centru právnej pomoci o právnu pomoc a po doručení rozhodnutia zašle súdu kópiu rozhodnutia spolu so splnomocnením konkrétnemu advokátovi.

Krajský súd opätovne dňa 03.03.2014 vyzval žalobcu na predloženie plnomocenstva pre advokáta pod následkom zastavenia konania.

Žalobca na výzvu krajskému súdu oznámil, že mu nebol priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc, čím mu bol zamedzený prístup k spravodlivosti, pretože z dôvodu chudoby si nemôže zaplatiť advokáta.

Žalobca mal povinnosť zvoliť si zástupcu z radov advokátov už v súvislosti s podaním žaloby. Keďže zastúpený nebol a tento nedostatok bol odstrániteľný, správne ho krajský súd uznesením vyzval na jeho odstránenie a poučil ho, že v prípade neodstránenia väd žaloby konanie zastaví. Keďže v ďalšom konaní žalobca nesplnil podmienku povinného zastúpenia advokátom ani nepreukázal vlastné právnické vzdelanie, založil tým dôvod pre zastavenie konania v zmysle § 250d ods. 3 O. s. p.

Pokiaľ žalobca namietal porušenie práva na súdnu ochranu, je potrebné uviesť, že toto právo, ktorého súčasťou je právo na prístup k súdu, nie je absolútne; podlieha implicitne pripusteným obmedzeniam, najmä vo vzťahu k formálnym podmienkam vyplývajúcim z právnej úpravy na vec sa vzťahujúcej. Nemožno povinnosť právneho zastúpenia vo veciach správneho súdnictva považovať za takú skutočnosť, ktorá by vo svojej podstate obmedzovala alebo zasahovala do práva na súdnu ochranu. Účelom povinného právneho zastúpenia je zabezpečiť, aby v konaní o správnej žalobe žalobca využitím kvalifikovanej právnej pomoci mohol uplatniť relevantné právne argumenty, nakoľko správny súd je v zásade súdom právnym, nie je súdom skutkovým, ktorý cieľ možno považovať za legitímny.

Rovnako čl. 6 ods. 1 Dohovoru garantuje stranám v spore právo na prístup k súdom, ktoré rozhodnú o ich „občianskych právach a záväzkoch“, pričom necháva na štátoch, aby sa sami rozhodli, ktoré prostriedky použijú na uskutočnenie tohto cieľa a vyžaduje, aby štáty umožnili pomoc právneho

zástupcu, keď je takáto pomoc nevyhnutná na dosiahnutie účinného práva na prístup k súdu.

V prejednávanej veci žalobca nesplnil formálne podmienky pre poskytnutie právnej pomoci vyplývajúce zo zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z., keď v dôsledku vlastnej nečinnosti zameškal lehotu pre podanie správnej žaloby, a preto nebolo možno vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

Krajský súd postupoval správne, keď konanie zastavil, a preto najvyšší súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému zo zákona náhrada trov neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.